

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru Ursache,

Judecătorii: Nadejda Toma și Anatolie Țurcan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de partea vătămată Josan Livia și de avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Josan Andrei xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.11.2014 – 12.05.2016;

Instanța de apel: 13.06.2016 – 22.09.2016;

Instanța de recurs: 16.11.2016 – 24.01.2017;

Instanța de apel: 22.02.2017 – 31.10.2017;

Instanța de recurs: 15.01.2018 – 21.03.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 12 mai 2016, Josan Andrei a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe episodul din 24 septembrie 2015, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Josan Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare și în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la 3 (trei) ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 3 (trei) ani 6 (șase) luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că la 14 aprilie 2014, aproximativ la ora 17:00, inculpatul Josan Andrei, aflându-se în gospodăria comună, în urma unei certii cu fosta soție Josan Livia, a agresat-o fizic, cauzându-i leziuni corporale ușoare. În conflict s-a implicat Atamanenco Ana, mama lui Josan Livia, încercând să oprească inculpatul, apucându-l de haine și trăgându-l într-o parte. Acesta, din neatenție, a dat-o jos la podea pe

Atamanenco Ana, cauzându-i leziuni corporale, care conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 220 D din 09 iunie 2014, se califică ca vătămări corporale medii.

Tot el, la 23 august 2014, locuind după divorțul din anul 2011 într-o gospodărie împreună cu fosta soție Josan Livia și fosta soacră Atamanenco Ana, a aplicat violență psihică asupra fostei sale soții Josan Livia și fostei sale soacre, Atamanenco Ana, manifestată prin impunerea unei autorități care le-a provocat o stare de tensiune și suferință, prin înjurări și insultări, provocându-le părților vătămate suferințe psihice.

Tot el, la 30 aprilie 2015, aproximativ la ora 14:00, aflându-se la domiciliul său din xxxxx, unde locuiește împreună cu fosta soție Josan Livia și fosta soacră Atamanenco Ana, neținând cont de suferința fizică și psihică pe care o provoacă fostei soacre, numind-o cu cuvinte injurioase, intenționat, cu scopul de a-i provoca leziuni corporale, a aruncat cu un pui în direcția acesteia, cauzându-i leziuni corporale sub formă de excoriații pe față, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 152 D din 22 mai 2015, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Tot el, a fost învinuit că la 24 septembrie 2015, ora 10:50, aflându-se în curtea gospodăriei comune, situată în xxxxx, pe fundalul relațiilor conflictuale inițiate de el, manifestând un comportament agresiv față de fosta soție, Josan Livia, exprimat prin amenințări, intenționat i-a aplicat cu o scară din aluminiu câteva lovituri în diferite regiuni ale corpului, provocându-i suferință psihică și fizică, soldată, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 242D din 26 octombrie 2015, cu vătămarea ușoară.

Instanța a statuat că pe episodul din 14 aprilie 2014, acțiunile inculpatului au fost încadrate în rechizitoriu în baza art. 157 Cod penal, ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, cauzată din imprudență.

În cadrul judecării cauzei, prin ordonanța procurorului din 14 ianuarie 2016, învinuirea i-a fost modificată în sensul agravării, fiindu-i calificate acțiunile în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale.

Instanța a reținut că partea vătămată Josan Livia și mama acesteia, Atamanenco Ana, prin prisma prevederilor art. 133¹ lit. a) Cod penal, întrunesc calitatea de membru al familiei, conlocuind împreună cu inculpatul, care este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 201¹ Cod penal, anterior fiind eronat interpretată situația de fapt existentă între învinuitul Josan Andrei și partea vătămată Josan Livia.

Astfel, acțiunile inculpatului pe episodul din 14 aprilie 2014 au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale.

Acțiunile inculpatului pe episoadele din 23 august 2014 și 30 aprilie 2015, au fost încadrate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată verbal, comisă de un membru al familiei asupra

altui membru, care a provocat suferință psihică și fizică, soldată cu vătămarea neînsemnată a integrității corporale.

Totodată, instanța a conchis, că pe episodul din 24 septembrie 2015, inculpatul urmează a fi achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, deoarece această învinuire este bazată doar pe declarațiile părților vătămăte Josan Livia și Atamanenco Ana, persoane care de mai mult timp sunt în relații ostile cu inculpatul, acuzarea neadministrând suficiente probe plauzibile, pertinente și concludente, ce ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii respective.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe toate capetele de acuzare, din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

Apelantul a invocat că prima instanță nu a analizat probele în coroborare, iar declarațiile lui Josan Livia, Atamanenco Ana și Dobrovoliscaia Eugenia sunt false și neconfirmate.

Instanța nu a luat în considerare faptul că el nu poate fi subiect al infracțiunii prevăzute de art. 201¹ Cod penal, deoarece este divorțat cu partea vătămată Josan Livia din anul 2011 și locuiesc separat, achitând serviciile comunale, la fel, separat.

Totodată, martorii Covbasa Oleg, Ceban Tamara și Covali Constantin au confirmat că, după divorț, el a locuit temporar la ei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 septembrie 2016, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit starea de fapt, aceasta fiind în corespundere cu probele administrate, acțiunile inculpatului fiind încadrate corect.

5. Avocatul Druță Boris în numele inculpatului a declarat recurs ordinar în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei hotărâri de achitare pe toate capetele de învinuire.

Recurentul a invocat că învinuirea înaintată inculpatului este întemeiată doar pe declarațiile părților vătămăte, acestea fiind persoane cointeresate, iar depozițiile martorilor Dobrovoliscaia Eugenia, Covalenco Veaceslav, Ceapă Elena, Lujan Ion și Cușnir Ana sunt contradictorii.

Inculpatul nu este vinovat, el fiind provocat de persoanele cu care se află în conflict, probele administrate fiind fabricate.

Astfel, a fost încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, nefiind respectate cerințele prevăzute la art. 51-53, 100, 101 Cod de procedură penală, art. art. 5 și 13 CEDO.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 24 ianuarie 2017 recursul a fost admis, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea deciziei sale, instanța de recurs a statuat, că prima instanță nu a coroborat împrejurările de fapt și de drept conținute în învinuirea formulată

inculpatului pe episodul din 14 aprilie 2014, raportate la circumstanțele că (pct. 1., 2. din decizie):

a) pe episodul din 16 aprilie 2014, a fost pornită urmărirea penală prin ordonanța din 27 mai 2014 în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, pe faptul violenței în familie, comisă asupra lui Josan Livia și a mamei sale Atamanenco Ana de către Josan Andrei. În descriptivul ordonanței este indicat că inculpatul i-a cauzat fostei soții, Josan Livia leziuni corporale ușoare, iar mamei acesteia, Atamanenco Ana, vătămări corporale medii – fractura colului femurului stâng.

Conform ordonanței din 14 iulie 2014, Josan Andrei a fost pus sub învinuire în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, săvârșită asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, precum și prejudiciu moral victimelor, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale unei victime, de asemenea provocând altei victime o vătămare medie a integrității corporale.

b) potrivit ordonanței procurorului din 24 noiembrie 2014, Josan Andrei a fost scos de sub urmărirea penală, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

Totodată, s-a dispus neînceperea procedurii contravenționale în baza art. 78 Cod contravențional, din motivul intervenirii prescripției, cu continuarea urmăririi penale în privința cauzării leziunilor corporale medii din imprudență lui Atamanenco Ana.

În descriptivul acestei ordonanțe este statuat că potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03 octombrie 2014, despre leziunile medii, depistate la Atamanenco Ana sub formă de fractură sub-capitală a colului femurului stâng, cu cea mai mare probabilitate se poate afirma că a apărut la cădere de la înălțimea proprie a corpului.

Reiese că fractura sub-capitală a colului femurului stâng i-a fost cauzată lui Atamanenco Ana nu ca urmare a acțiunilor intenționate ale lui Josan Andrei, acestea fiind provocate de către el din imprudență.

Totodată, din materialele cauzei rezultă că Josan Andrei și Josan Livia sunt divorțați oficial și la momentul incidentului din 14 aprilie 2014, cu toate că locuiau într-o gospodărie, totuși fiecare în clădiri separate, ei nu conlocuiau, din care motiv Josan Andrei nu este subiect al violenței în familie.

Privitor la cauzarea leziunilor corporale ușoare lui Josan Livia, acțiunile lui Josan Andrei urmează a fi calificate ca o contravenție prevăzută la art. 78 Cod contravențional, adică vătămarea ușoară a integrității corporale.

În consecință, conform ordonanței din 24 noiembrie 2014 și rechizitoriului din 26 noiembrie 2014, inculpatului i-a fost înaintată învinuirea pentru faptul că la 14 aprilie 2014, din neatenție, a dat-o jos la podea pe Atamanenco Ana, cauzându-i fractura colului femurului stâng, adică leziuni corporale medii, acțiunile lui fiind încadrate în baza art. 157 Cod penal, ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, cauzată din imprudență.

c) prin plângerea din 22 ianuarie 2014, avocatul Șova Ion a solicitat anularea ordonanței procurorului din 24 noiembrie 2014, privind scoaterea lui Josan Andrei de sub urmărirea penală în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal,

însă această plângere nu a fost soluționată de către instanțele judecătorești până în prezent.

d) cu toate acestea, în cadrul judecării cauzei, prin ordonanța procurorului din 14 ianuarie 2016, învinuirea inculpatului a fost modificată în sensul agravării, fiindu-i calificate acțiunile în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale.

În descriptivul acestei decizii este indicat că victima Josan Livia întrunește calitatea de membru de familie în condițiile de conlocuire și, drept consecință, inculpatul este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 201¹ Cod penal.

Astfel, anterior fiind dată o apreciere eronată a situației de fapt existentă între învinuitul Josan Andrei și victima Josan Livia, deoarece aceștia locuiau și continuă să locuiască împreună.

De aceea, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în limitele art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămare medie a integrității corporale.

e) ulterior, prin sentința contestată, inculpatul a fost condamnat pentru faptul că la 14 aprilie 2014, a agresat-o fizic pe fosta soție Josan Livia, cauzându-i leziuni corporale ușoare, iar pe mama acesteia, Atamanenco Ana, din neatenție, a dat-o jos la podea, cauzându-i leziuni corporale sub formă de fractura cotului stâng, echimoză masivă a articulației coxofemorale, care conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 220 D din 09 iunie 2014, se califică ca vătămări corporale medii, acțiunile lui fiind încadrate în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale;

f) instanța a omis să aprecieze separat și în coroborare cu celelalte probe raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03 octombrie 2014, conform cărui despre leziunile medii, depistate la Atamanenco Ana sub formă de fractură sub-capitală a colului femurului stâng, cu cea mai mare probabilitate se poate afirma că au apărut la cădere de la înălțimea proprie a corpului, constatând fapta pe episodul din 14 aprilie 2014, invocând doar concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 220D din 09 iunie 2014, adică anterior.

Prin urmare, pe episodul din 14 aprilie 2014 – cauzarea vătămării ușoare lui Josan Livia și vătămarilor medii lui Atamanenco Ana, prima instanță a omis să se pronunțe asupra raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03 octombrie 2014 în privința părții vătămate Atamanenco Ana, asupra temeiniciei și clarității învinuirii formulate în ordonanța procurorului din 14 ianuarie 2016, privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 157 la art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, în raport cu existența unei ordonanțe neanulată de scoatere a inculpatului de sub urmărirea penală pentru aceleași fapte, încadrate anterior tot în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, cât și în raport cu circumstanțele de fapt și de drept constatate în aceste două acte

procedurale, inclusiv privind subiectul infracțiunii, intenția infracțională a inculpatului, volumul învinuirii și a semnelor infracțiunii invocate în ambele cazuri și referitor la ambele părți vătămate.

Totodată, instanța nu și-a argumentat clar și legal soluția privind constatarea în fapt că inculpatul i-a cauzat lui Atamanenco Ana din neatenție vătămare medie și încadrarea ulterioară acțiunilor lui în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca acțiune intenționată, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prescrise de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

De asemenea, cu referire la prevederile art. art. 414 alin. (1), (2) și (6), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, instanța de recurs a stabilit, că instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (pct. 4. din decizie):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, nu a desființat hotărârea contestată, cu rejudecarea pricinii potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile martorului Ceapă Elena de la f.d. 67 vol.5, probele scrise de la f.d. 8, 9 vol.2, f.d. 5, 7, 13 vol.3;

c) nu a investigat chestiunea aplicabilității, pe epizoadele din 23 august 2014 - provocarea părților vătămate a suferințelor psihice și din 30 aprilie 2015 provocarea de suferință fizică și psihică și vătămări corporale neînsemnate, a principiului retroactivității Legii penale noi, nr. 196 din 28 iulie 2016, în vigoare din 16 septembrie 2016, adică la data adoptării deciziei contestate din 22 septembrie 2016, în raport cu modificările operate la art. 201¹ Cod penal.

Prin urmare, legea penală nouă, apărută după ce hotărârile menționate au devenit definitive, este mai favorabilă pentru inculpat, deoarece îi ameliorează situația.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, apelul inculpatului a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- procesul penal intentat în privința lui Josan Andrei în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, pe episodul din 23 august 2014, a fost încetat din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 69 alin. (1) Cod contravențional, fără stabilirea sancțiunii contravenționale, în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere contravențională;

- procesul penal intentat în privința lui Josan Andrei în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe episodul din 30 aprilie 2015, a fost încetat din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (1) Cod contravențional, fără stabilirea pedepsei contravenționale, din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere contravențională;

- procesul penal intentat în privința lui Josan Andrei în baza art. 157 Cod penal, pe episodul din 14 aprilie 2014, a fost încetat din motivul expirării termenului prescripției de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

7.1. Instanța de apel a constatat, că inculpatul Josan Andrei a cauzat din imprudență vătămări corporale medii cet. Atamanenco Ana în următoarele circumstanțe:

- la 14 aprilie 2014, la ora 17:00 cet. Josan Livia, xxxxx, aflându-se în gospodăria comună din xxxxx, în urma unei certii cu fostul ei soț Josan Andrei, xxxxx, a fost agresată fizic de către acesta, fiindu-i cauzate leziuni corporale ușoare, fapte pentru care conform ordonanței Procurorului din 24 noiembrie 2014 (f.d. 124-126 vol.I), inculpatul a fost scos de sub urmărire penală, din motiv că acțiunile acestuia conțin elementele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Cod contravențional, cu refuzul de a porni procedura contravențională în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

În conflictul în cauză s-a implicat cet. Atamanenco Ana, xxxxx, mama cet. Josan Livia, care a încercat să-l oprească pe Josan Andrei, apucându-l de haine și trăgându-l într-o parte. Josan Andrei din neatenție a dat-o jos la podea pe Atamanenco Ana, în rezultat la ce acesteia i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de fractura cotului stâng, echimoză masivă a articulației coxofemorale, care conform concluziilor raportului de expertiză medico-legală nr. 220 D din 09 iunie 2014 se referă la leziuni corporale medii, iar conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03 octombrie 2014, leziunile corporale sus menționate, au condiționat dereglarea sănătății de lungă durată, și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

Ținând cont de localizarea și caracterul acestora, se poate afirma cu cea mai mare probabilitate, că fractura sub-capitală a colului femurului sting, a apărut la cădere de la înălțimea proprie a corpului (f.d. 116-119, vol.I).

Instanța de apel a conchis, că acțiunile inculpatului Josan Andrei urmează a fi încadrate în baza art. 157 Cod penal - ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, cauzată din imprudență.

În acest sens, instanța de apel a reținut că pe episodul din 14 aprilie 2014, urmărirea penală a fost pornită prin ordonanța din 27 mai 2014 în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, pe faptul violenței în familie, comisă asupra lui Josan Livia și a mamei sale Atamanenco Ana de către Josan Andrei.

În descriptivul ordonanței este indicat că inculpatul i-a cauzat fostei soții, Josan Livia leziuni corporale ușoare, iar mamei acesteia, Atamanenco Ana, vătămări corporale medii - fractura colului femurului stâng.

Conform ordonanței din 14 iulie 2014, Josan Andrei a fost pus sub învinuire, pentru comiterea acestor fapte, în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, săvârșită asupra a doi membri ai familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, precum și prejudiciul moral victimelor, soldată cu vătămarea ușoară a integrității

corporale unei victime, de asemenea provocând altei victime o vătămare medie a integrității corporale.

Totodată, acțiunile inculpatului pe faptul cauzării fostei soții Josan Livia a vătămării corporale ușoare la data de 14 aprilie 2014 aproximativ ora 17:00, în baza ordonanței procurorului din 24 noiembrie 2014, au fost încadrate în baza art. 78 Cod contravențional, fiind dispusă de a nu porni procedura contravențională, în legătură cu intervenirea termenului prescripției.

Astfel, potrivit ordonanței procurorului din 24 noiembrie 2014, Josan Andrei a fost scos de sub urmărire penală din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

Totodată, s-a dispus a nu porni procedura contravențională în baza art. 78 Cod contravențional, în legătură cu intervenirea prescripției și continuarea urmăririi penale față de acesta privind cauzarea leziunilor corporale medii din imprudență lui Atamanenco Ana. În descriptivul acestei ordonanțe este statuat că potrivit concluziei raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03 octombrie 2014, despre leziunile medii, depistate la Atamanenco Ana sub formă de fractură sub-capitală a colului femurului stâng, cu cea mai mare probabilitate se poate afirma că a apărut la cădere de la înălțimea proprie a corpului.

Reiese, că fractura sub-capitală a colului femurului stâng i-a fost cauzată lui Atamanenco Ana nu ca urmare a acțiunilor intenționate ale lui Josan Andrei, acestea fiind provocate de către el din imprudență (f.d. 124-126 vol.I).

În consecință, conform ordonanței din 24 noiembrie 2014 și rechizitoriului din 26 noiembrie 2014, inculpatului i-a fost înaintată învinuirea pentru faptul că la 14 aprilie 2014, din neatenție, a dat-o jos la podea pe Atamanenco Ana, cauzându-i fractura colului femurului stâng, adică leziuni corporale medii, acțiunile lui fiind încadrate în baza art. 157 Cod penal, ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, cauzată din imprudență (f.d. 127, 132-136 vol.I).

Totodată, conform ordonanței Procurorului-adjunct al Procuraturii Rezina Gonciar Aurel din 20 decembrie 2014 a fost respinsă plângerea părții vătămate Josan Livia împotriva ordonanței procurorului din 24 noiembrie 2014 privind scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului Josan Andrei de sub urmărire penală pe motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal ca fiind neîntemeiată, ordonanță menținută prin încheierea judecătorului de instrucție emisă în ordinea art. 313 Cod de procedură penală din 20 ianuarie 2015 (f.d. 14-16 vol.V).

De asemenea, instanța de apel a reținut, că în cadrul judecării cauzei prin ordonanța procurorului din 14 ianuarie 2016, învinuirea inculpatului a fost modificată în sensul agravării, fiindu-i calificate acțiunile în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale (f.d. 97 vol.V).

Instanța de apel a statuat, că deși inculpatul nu recunoaște vina, vinovăția acestuia este dovedită prin următoarele probe: declarațiile părților vătămate

Josan Livia (f.d. 19-20, 69-70, 79 vol.V) și Atamanenco Ana (f.d. 18, 71, 89 vol.V); a martorilor Dobrovolschi Eugenia (f.d. 24-25 vol.V); Covalenco Veaceslav (f.d. 28-29 vol.V); Covbasa Oleg (f.d. 26-27 vol.V); Demian Ludmila (f. d. 94 vol.V); raportul de expertiză medico-legală nr. 220 D din 09 iunie 2014, conform căruia la Atamanenco Ana, s-au constatat leziuni corporale sub formă de fractura colului stâng, echimoză masivă a articulației coxofemorale, calificându-se ca vătămare medie (f.d. 70, vol.I); raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03 octombrie 2014, potrivit căruia fractura sub-capitală a colului femurului sting, a apărut la cădere de la înălțimea proprie a corpului (f.d. 116-119, vol.I).

În baza probelor cercetate, instanța de apel a remarcat, că în acțiunile inculpatului nu se conțin elementele constitutive a violenței în familie, urmând ca acțiunile acestuia să fie calificate ca vătămări corporale medii cauzate din imprudență, deoarece inculpatul din neatenție a dat-o jos la podea pe Atamanenco Ana, cauzându-i leziuni corporale care se califică ca vătămări corporale medii, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03 octombrie 2014, potrivit căruia leziunile depistate la Atamanenco Ana sub formă de fractură sub-capitală a colului femurului stâng, se califică ca vătămări corporale medii și cu cea mai mare probabilitate se poate afirma că au apărut la cădere de la înălțimea proprie a corpului.

Totodată, instanța de apel a stabilit, că potrivit prevederilor art. 133¹ alin. (1) Cod penal, inculpatul Josan Andrei nu avea calitatea de membru de familie la data săvârșirii infracțiunii, or, în ședința de judecată s-a stabilit, că inculpatul cu fosta soție și soacră, erau în divorț de o perioadă îndelungată, și nu locuiau împreună, deși locuiau într-o gospodărie, fiecare locuiau în clădiri separate.

Astfel, că Josan Andrei și Josan Livia fiind divorțați oficial și la momentul incidentului din 14 aprilie 2014, cu toate că locuiau într-o gospodărie, totuși fiecare în clădiri separate, ei nu conlocuiau, din care motiv Josan Andrei nu este subiect al violenței în familie.

Prin urmare, pe episodul din 14 aprilie 2014 - cauzarea din imprudență a vătămării medii a integrității corporale sau a sănătății lui Atamanenco Ana, instanța de apel a considerat eronată recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 157 la art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, în raport cu existența unei ordonanțe neanulate de scoatere a inculpatului de sub urmărirea penală pentru aceleași fapte și anume cauzarea de vătămări corporale ușoare părții vătămate Josan Livia, încadrate anterior tot în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, cât și în raport cu circumstanțele de fapt și de drept constatate în aceste două acte procedurale, inclusiv privind subiectul infracțiunii, intenția infracțională a inculpatului, volumul învinuirii și a semnelor infracțiunii invocate în ambele cazuri și referitor la ambele părți vătămate.

Totodată, având în susținere prevederile art. art. 275 alin. (1) pct. 4), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și art. 60 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia încetării procesului penal în privința lui Josan Andrei în baza art. 157 Cod penal, din motivul intervenirii termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

7.2. Pe episodul din 23 august 2014, instanța de apel a constatat: că inculpatul Josan Andrei la 23 august 2014, după divorțul din anul 2011 locuind într-o gospodărie, separat cu fosta soție Josan Livia și fosta soacră Atamanenco Ana, fiind în relații ostile, în rezultatul unui conflict, le-a înjurat și le-a insultat, înjosind demnitatea și onoarea acestora.

Acțiunile inculpatului Josan Andrei pe acest episod au fost încadrate în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional - injuria adusă în public, vorbele sau faptele care înjosesc onoarea și demnitatea persoanei.

Deși inculpatul pledează nevinovat pe episodul dat, instanța de apel a considerat dovedită vinovăția acestuia prin declarațiile părților vătămate Atamanenco Ana (f.d. 71 vol.V) și Josan Livia (f.d. 69-70, vol.V), date în prima instanță, verificate în instanța de apel, care au confirmat, că la 23 august 2014 au fost înjurate și insultate cu cuvinte necenzurate de către Josan Andrei, inclusiv și în prezența martorului Ceapă Elena, declarații, care au fost confirmate și de ultima, care a confirmat că Josan Andrei era agresiv la 23 august 2014, a strigat la Josan Livia și mama acesteia cu cuvinte urâte, era agresiv, striga, iar ultimele s-au stresat, ea la fel s-a speriat și a fugit (f.d. 67 vol.V).

La fel, instanța de apel a reținut că vinovăția inculpatului, pe episodul din 23 august 2014 se mai confirmă și prin anunțul telefonic de la Josan Livia din 23 august 2014, ora 18:40 (f.d. 8, vol.II), plângerea cet. Josan Livia din 25 august 2014 (f.d. 9, vol.II).

Astfel, instanța de apel a considerat, că vina inculpatului pe acest episod este dovedită pe deplin, fiind eronată concluzia primei instanțe privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Or, prin prisma art. 133¹ Cod penal, inculpatul Josan Andrei la data săvârșirii faptei nu întrunea condițiile prevăzute de lege pentru a fi considerat membru de familie, acțiunile acestuia urmând a fi încadrate în baza art. 69 alin. (1) Cod contravențional - ca injuria adusă în public, vorbele sau faptele care înjosesc onoarea și demnitatea persoanei.

Totodată, reținând că fapta a fost săvârșită la 23 august 2014, instanța de apel a ajuns la concluzia, că conform art. 30 Cod contravențional, termenul de tragere la răspundere contravențională a expirat.

7.3. Cu referire la episodul din 30 aprilie 2015, instanța de apel a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal intentat în privința lui Josan Andrei în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (1) Cod contravențional, fără stabilirea sancțiunii contravenționale în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Așadar, instanța de apel a constatat, că inculpatul Josan Andrei, la 30 aprilie 2015, aproximativ la ora 14.00, aflându-se la domiciliul său din xxxxx, locuind separat, dar într-o gospodărie cu fosta soție Josan Livia și fosta soacră Atamanenco Ana, numind-o cu cuvinte injurioase, intenționat, cu scopul de a-i provoca leziuni corporale, a aruncat cu un pui în direcția acesteia, cauzându-i leziuni corporale sub formă de excoriații pe față, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 152 D din 22 mai 2015 se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

În baza acestor fapte, instanța de apel a stabilit că, acțiunile prejudiciabile ale inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional - vătămarea integrității corporale, adică maltratarea sau alte acțiuni violente care au cauzat vătămare neînsemnată a integrității corporale.

Deși inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpatului Josan Andrei este demonstrată prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate Atamanenco Ana (f.d. 71 vol.V); a martorului Josan Livia; plângerea cet. Atamanenco Ana din 14 mai 2015 (f.d. 5, vol.III); anunțul telefonic de la Josan Livia din 30 aprilie 2015 ora 13:50 (f.d. 7, vol.III); ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Rezina la 04 mai 2015 (f.d. 13, vol.V); raportul de constatare medico-legală nr. 57 din 04 mai 2015 (f.d. 18, vol.III).

În baza probatoriului administrat, instanța de apel a ajuns la concluzia că procesul contravențional în privința lui Josan Andrei în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional urmează a fi încetat din motiv că a expirat termenul de prescripție prevăzut la art. 30 Cod contravențional, în vigoare la momentul comiterii contravenției, care era de 3 luni.

Instanța de apel a respins argumentele inculpatului prin care a invocat nevinovăția sa și a solicitat achitarea, considerându-le irelevante.

8. Partea vătămată Josan Livia în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea ce ține de încetarea procesului penal pe episodul din 14 aprilie 2014 cu recalificarea faptei săvârșite de inculpat și pronunțarea unei sentinței de condamnare.

În argumentarea recursului menționează că instanța de apel în mod superficial a cercetat circumstanțele cauzei, reîncadrând greșit acțiunile inculpatului din art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal în baza art. 157 Cod penal - ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, cauzată de imprudență, astfel, eliberând pe inculpatul Josan Andrei de la răspunderea penală fără existența temeiului legal în acest sens și sub pretextul expirării termenului de prescripție prevăzut la art. 60 Cod penal.

În acest sens a invocat, că instanța de apel, examinând materialele cauzei nu s-a expus asupra ordonanței din 09 decembrie 2015 prezentate la rejudecarea apelului în original de către partea acuzării, emise de procurorul Procuraturii r-lui Rezina, prin care a fost anulată ordonanța din 24 noiembrie 2014 de scoatere a învinuitului Josan Andrei de sub urmărirea penală, pe care se bazează toată argumentarea deciziei instanței de apel referitor la recalificarea acțiunilor săvârșite de Josan Andrei din art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal în baza art. 157 Cod penal și eliberarea celui din urmă de la răspunderea penală prevăzută de lege.

Menționează că în cadrul judecării cauzei în prima instanță, procurorul Procuraturii r-lui Rezina, Stavinschi Olesea, a emis ordonanța din 14 ianuarie 2016, prin care învinuirea inculpatului a fost modificată în sensul agravării, fiindu-i calificate acțiunile în baza art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra a doi membri, care a provocat vătămarea medie a integrității corporale.

În descriptivul acestei decizii este indicat, că victima Josan Livia întrunește calitatea de membru de familie în condițiile de conlocuire și, drept consecință, inculpatul este subiect al infracțiunii prevăzute la art. 201¹ Cod penal.

Sustine că instanța de apel la rejudecarea cauzei a ținut cont și a luat în considerare numai datele cuprinse în rechizitoriu din 26 noiembrie 2014 și ordonanța din 24 noiembrie 2014 fără a lua în calcul circumstanțele și argumentele invocate de partea acuzării și de părțile vătămate, precum și actele procedurale prezentate instanței în cadrul examinării repetate a apelului declarat de Josan Andrei.

Așadar, formularea învinuirii aduse lui Josan Andrei și încadrarea juridică a acțiunilor cuprinse în rechizitoriu din 26 noiembrie 2014 a avut la bază ordonanța din 24 noiembrie 2014 privind scoaterea lui Josan Andrei de sub urmărirea penală pe art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ce a fost anulată în cadrul judecării dosarului în prima instanță și nu poate fi pusă la baza recalificării acțiunilor inculpatului din infracțiunea prevăzută la art. art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, în baza art. 157 Cod penal.

Instanța de apel rejudecând cauza a neglijat și nu a dat aprecierea actelor procedurale din 05 martie 2015 și 09 decembrie 2015, care nefiind contestate au intrat în vigoare și au produs efecte juridice.

Consideră recurentul, că instanța de apel la recalificarea acțiunilor inculpatului a făcut referire și s-a bazat în întregime pe concluziile raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 335 din 03 octombrie 2014, ignorând concluziile raportului de expertiză medico-legală nr. 220D din 09 iunie 2014, întocmit anterior, precum și declarațiile părților vătămate (f.d. 19-20, 69-70, 79 vol.V; f.d. 18, 71, 89 vol.V) și martorilor Dobrovolschi Eugenia (f.d. 24-25 vol.V), Covalenco Veaceslav (f.d. 28-29 vol.V) și Josan Zina.

Recurentul accentuează, că instanța de apel nu a ținut cont de situația de imprudență a făptuitorului, aceasta fiind concepută drept o astfel de îmbinare a factorilor psihici, în virtutea cărora persoana nu a prevăzut, deși putea și trebuia să prevadă posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile ale faptei sale ilegale, însă, reieșind din cumulul circumstanțelor speței în care s-a produs episodul din 14 aprilie 2014 și probele existente la dosar, acțiunile lui Josan Andrei nu pot fi calificate ca imprudență.

La dosar au fost prezentate suficiente probe care demonstrează că inculpatul este agresor familial, și anume declarațiile inspectorului de sector Covalenco Veaceslav, martorului Demian Ludmila - asistentului social în xxxxx și informația de la IP Rezina precum și declarațiile lui Dobrovolschi Eugenia și Ceapă Elena.

Recurentul este de opinia că concluziile formulate în rapoartele de expertiză medicală în privința părților vătămate Josan Livia și Atamanenco Ana corespund cu partea obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, săvârșite de Josan Andrei și sunt în legătura directă între acțiunile de cauzare a leziunilor corporale părților vătămate și consecințele provocate în circumstanțele în care infracțiunea a fost săvârșită.

Totodată, menționează că interpretarea dată de către instanța de apel cu referire la faptul că inculpatul nu este membru al familiei părților vătămate, prin prisma art. 133¹ Cod penal, este una eronată.

În acest sens, remarcă recurentul că potrivit art. 3 din Convenția de la Istanbul din 11 mai 2011, prin „violență domestică” se înțeleg toate acțiunile de violență fizică, sexuală, psihologică sau economică, care survin în familie sau în unitatea domestică sau între foștii sau actualii soți sau parteneri, indiferent dacă agresorul împarte sau a împărțit același domiciliu cu victima.

Sușține că în privința părților vătămate au fost emise 3 ordonanțe de protecție, conflictele au avut loc pe teritoriul comun folosit de ambii, iar la moment încă averea comună a foștilor soți se află în proces de partajare.

8.1. Avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, din motiv că nu constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului menționează că instanța de apel nu a analizat probele în coroborare, iar declarațiile lui Josan Livia, Atamanenco Ana și Dobrovoliscaia Eugenia sunt contradictorii, false și neconfirmate.

Pe episodul din 14 aprilie 2014, deși instanța de apel corect a constatat faptul ca conform ordonanței Procurorului din 24 noiembrie 2014 (f.d. 124-126 vol.I), inculpatul a fost scos de sub urmărire penală, din motiv că acțiunile acestuia conțin elementele contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) Cod contravențional, cu refuzul de a porni procedura contravențională în legătură cu expirarea termenului de prescripție, iar în privința lui Atamanenco Ana acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 157 Cod penal - ca vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății, cauzată din imprudență.

Conform ordonanței Procurorului adjunct al Procuraturii Rezina Gonciar Aurel din 20 decembrie 2014 a fost respinsă plângerea părții vătămate Josan Livia împotriva ordonanței procurorului din 24 noiembrie 2014 privind scoaterea de sub urmărire penală, din motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal ca fiind neîntemeiată, ordonanță menținută prin încheierea judecătorului de instrucție emisă în ordinea art. 313 Cod de procedură penală din 20 ianuarie 2015 (f.d. 14-16 vol.V).

Apărarea consideră ca nu s-a demonstrat faptul că Josan Andrei i-a cauzat traumă lui Atamanenco Ana, ci numai existența acesteia.

Pe episodul din 23 august 2014 conflictul l-au provocat părțile vătămate, iar Josan Andrei nu le-a numit cu cuvinte necenzurate (f.d. 72-73 vol.V).

Pe episodul din 30 aprilie 2015, Josan Andrei a declarat că cu fosta soție și fosta soacră sunt în relații ostile, nu a aruncat nici un pui în fața lui Atamanenco Ana (f.d. 72, vol.V).

Depunerea plângerilor de către părțile vătămate este condiționată de existența litigiului de partajare a averii (acțiunea se afla pe rolul instanței) în rezultatul divorțului și constituie o modalitate de presiune exercitată asupra lui Josan Andrei.

9. Procurorul a prezentat referință pe marginea recursurilor declarate în speță, pledând pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece argumentele recurenților sunt formulate preponderent pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă aceste argumente nu constituie un temei de drept separat din cele incluse în art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului ordinar și sunt lipsite de suport legal.

Mai consideră acuzatorul de stat, că motivele invocate de recurenți au constituit obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii nu pot servi temei pentru reexaminarea cauzei.

10. Verificând argumentele recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate de partea vătămată Josan Livia și de avocatul inculpatului, se atestă că titularii cererilor de recurs critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, potrivit căror hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; când nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Cu referire la recursul declarat de partea vătămată Josan Livia.

Instanța de recurs stabilește că argumentele recurentului sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Mai mult, invocarea de către partea vătămată a argumentului că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, este lipsită de suport legal, în contextul în care sentința a fost contestată cu apel doar de către inculpat.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Sub acest aspect, Colegiul penal conchide că argumentele invocate de către partea vătămată Josan Lucia în cererea de recurs au constituit obiect de examinare în cadrul judecării cauzei în instanța de apel, cărora le-a fost dată aprecierea și motivarea corespunzătoare.

Astfel, după cum rezultă din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 59-62, vol.VI), cercetând materialele cauzei, instanța a luat în considerație atât faptul că prin ordonanța din 24 noiembrie 2014 Josan Andrei a fost scos de sub urmărirea penală din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal; că această ordonanță a fost contestată de către partea vătămată Josan Livia, iar prin ordonanța procurorului adjunct al procurorului raionului Rezina, Gonciar Aurel, din 20 decembrie 2014, plângerea a fost respinsă, precum și că prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Rezina din 20 ianuarie 2015 au fost respinse plângerile avocatului Șova Ion împotriva ordonanțelor din 24 noiembrie 2014 și din 20 decembrie 2014. La fel, instanța de apel a luat în considerație și faptul, că prin ordonanța procurorului în procuratura raionului Rezina, Stavinschi Olesea, din 14 ianuarie 2016, în ședința de judecată a fost modificată învinuirea inculpatului Josan Andrei în sensul agravării, învinuindu-l de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal, din motivul că inculpatul întrunește calitatea de membru de familie în condițiile conlocuirii.

Cu referire la argumentele recurentei prin care se invocă că instanța de apel nu a cercetat actele procedurale care au precedat emiterea ordonanței procurorului în procuratura raionului Rezina, Stavinschi Olesea din 14 ianuarie 2016 de modificare a acușării în ședința de judecată în sensul agravării ei, și anume a ordonanței procurorului raionului Rezina din 05 martie 2015 prin care a fost anulată ordonanța procurorului adjunct al procurorului raionului Rezina, Gonciar Aurel, din 20 decembrie 2014, prin care plângerea părții vătămate Josan Livia împotriva ordonanței din 24 noiembrie 2014 a fost respinsă, precum și a ordonanței procurorului în procuratura Rezina, Roșca Andrei din 09 decembrie 2015 de anulare a ordonanței de scoatere a învinuitului Josan Andrei de sub urmărire penală din 24 noiembrie 2014, instanța de recurs

atestă că în ședința de judecată a instanței de apel părțile vătămate au fost reprezentate de avocatul Chitic Marina, care *nu a solicitat examinarea altor probe și nu a avut completări în privința materialelor examinate*, iar la întrebarea instanței privind finisarea examinării cauzei aceasta declarând că este posibil.

Mai mult, asupra procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior, nu au fost depuse careva obiecții de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal atestă că invocările recurentului în privința admiterii de către instanța de apel, la judecarea cauzei a unei erori grave de fapt, sunt declarative și lipsite de suport legal.

Or, noțiunea de eroare gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o susține.

La caz, însă Colegiul penal constată că erorile de drept invocate de recurent prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

În ceea ce privește motivele recursului declarat de partea vătămată Josan Livia sub aspectului temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, instanța de recurs atestă că aceasta își manifestă dezacordul cu faptul reîncadrării acțiunilor inculpatului Josan Andrei din prevederile art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal în baza art. 157 Cod penal, pe episodul din 14 aprilie 2014.

Așadar, Colegiul penal raportând argumentele recursului la conținutul deciziei atacate, constată că instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că la momentul săvârșirii acțiunilor prejudiciabile, Josan Andrei nu avea calitatea de membru de familie raportată la prevederile art. 133¹ Cod penal, deoarece în cadrul examinării cauzei s-a constatat că Josan Andrei și Josan Livia, fiind divorțați, deși locuiau în aceeași gospodărie, ei duceau un mod separat de viață, nu conviețuiau, locuiau în clădiri distincte, gospodăria având și două intrări diferite.

Având în vedere argumentele enunțate de partea vătămată Josan Livia, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate, deoarece erorile invocate în speța dată nu se constată.

În astfel de circumstanțe, Colegiul statuează ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Josan Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, concluzie

pe care instanța de recurs o însușește pe deplin și în acest sens nefiind necesară o nouă reinterpretație.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului.

Instanța de recurs atestă că deși apărarea își întemeiază recursul pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, totuși ținând cont de faptul că avocatul solicită achitarea inculpatului, Colegiul consideră că recursul se fundamentează și pe temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Având în vedere motivele invocate de recurent, Colegiul penal amintește că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei se atestă, că prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Josan Andrei de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin. (1) și art. 201¹ alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

Totodată, la examinarea pricinii de către instanța de apel s-a stabilit, că soluția primei instanțe privind condamnarea inculpatului Josan Andrei pentru săvârșirea infracțiunilor de violență în familie, este incorectă și neîntemeiată.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că pe episodul din 14 aprilie 2014, probele administrate au confirmat integral vinovăția lui Josan Andrei, în săvârșirea componenței de infracțiune prevăzută de art. 157 Cod penal; pe episodul din 23 august 2014, fapta săvârșită de Josan Andrei constituie contravenția prevăzută de art. 69 alin. (1) Cod contravențional, iar pe episodul din 30 aprilie 2015, fapta imputată inculpatului constituie contravenția prevăzută de art. 78 alin. (1) Cod contravențional.

Având în vedere motivele ce au stat la baza pronunțării soluției contestate, Colegiul penal a ajuns la concluzia, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția lui Josan Andrei în săvârșirea infracțiunii de vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, precum și a contravențiilor prevăzute de art. art. 69 alin. (1), 78 alin. (1) Cod contravențional.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele apărării precum că inculpatul a fost provocat de către părțile vătămate precum și că plângerile acestora sunt condiționate de existența unui litigiu de partajare a averii dintre foștii soți Josan Andrei și Josan Livia, or, din conținutul deciziei atacate rezultă cu claritate motivele în baza cărora instanța de apel și-a întemeiat soluția, fiind evident că alegațiile apărării sunt declarative și lipsite de suport probant.

În consecință, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursurilor declarate de partea vătămată Josan Livia și de avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de partea vătămată Josan Livia și de avocatul Pruteanu Natalia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui **Josan Andrei xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **20 aprilie 2018.**

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan